
**DE CE BISERICA ORTODOXĂ NU ÎL
POATE CANONIZA PE ARSENIE BOCA**

**ARSENIE BOCA ȘI OCULTISMUL
UN FRANCISC DE ASSISI ÎN ORTODOXIE**

„Un Domn, o Credință, un Botez”

București - 2024

Cuvânt înainte..... 7

I. Prima parte a discuției. Problema teologică..... 13

1. Structura analizei pentru fenomenul Arsenie Boca. Cele două planuri ale discuției 13
2. Biserica și ocultismul. Contextul ocultist al timpului. Știe de fapt Biserica să analizeze un fenomen atât de complex? 22
3. Arsenie Boca, mare maestru al ocultismului. Traseul ocultist al acestuia..... 35
 - 3.1 Traseul oficial al lui Arsenie Boca..... 35
 - 3.2 Traseul neoficial al lui Arsenie Boca: ezoterism, ocultism și hipnoză..... 37
 - 3.3 Babaji, un guru indian în care putem vedea puterea hipnozei-spiritismului, în care putem înțelege mai bine lucrarea lui Arsenie Boca 61
 - 3.4 Ezoterism, 1929, 1933-1938, 1951-1957 73
 - 3.5 Hipnoză, mențiuni constante, 1928, 1933, 1951-1957
74
 - 3.6 Spiritism, 1939, 1974 85
 - 3.7 Magnetism..... 87
 - 3.8 Chiromanție, 1940-1948 87
 - 3.9 Levitație, teleportare, 1939-1948 88
 - 3.10 Reîncarnare și metempsihoză 89
 - 3.11 Apogeul ocultismului, în căruța de foc împreună cu doamna Constantinescu, plecat la propovăduire după credincioși, asemenea sectarilor..... 94

3.12	Arsenie Boca, mare maestru al ocultismului. Ocultismul lui Boca, de la suspiciune la certitudine	110
4.	Înșelarea lui Arsenie Boca	122
4.1	Abordarea de analiză a arhimandritului Paulin Lecca asupra fenomenului Arsenie Boca. Comisia de canonizare are nevoie de un Paulin Lecca	122
4.2	Cum se validează înșelarea sistematic în Biserică.....	131
4.3	Căderea în înșelare a lui Boca în vedenia înșelătoare din Athos. Acea vedenie înșelătoare va duce și BOR în înșelare	134
4.4	Cercul personal pasionat de ocultism, Nil Dorobanțu și Vladimireștiul, care a avut abateri similare. Prietenii lui Boca au fost exact ca el.....	147
4.5	Întărirea darurilor primite de Arsenie Boca în Athos, prin hipnoză și spiritism	153
4.6	Neascultarea de Biserică, izolarea de Biserică, o rânduială deplină de sine. Ocolirea sistematică a duhovnicilor generației sale, a cercetării acestora. Izolarea de cercul larg al duhovnicilor mari.....	158
4.7	Respingerea acestuia de către o masă largă a duhovnicilor, de o generație întreagă. Arsenie Boca nu a fost primit de generația contemporană de duhovnici. Sinodul părintelui Ilie Cleopa l-a condamnat pe Arsenie Boca.....	169
4.8	Mărturisirea eretică de credință a lui Boca de la Drăgănescu. La Drăgănescu diavolul batjocorește Ortodoxia, pictându-și hula, erezia și înșelarea pe pereții Bisericii.....	178
4.9	O conversație cu o credincioasă despre pictura de la Drăgănescu.....	194
4.10	Credința lui Arsenie Boca este un <i>sincretism New Age</i> , între Ortodoxie, catolicism, greco-catolicism, minimalism protestant, ezoterism și altele	196
4.11	Sensul picturii lui Francisc de Assisi în această discuție	207

5.	Arsenie Boca, un Francisc de Assisi în Ortodoxie.....	217
6.	Mărturii despre Arsenie Boca.....	231
6.1	O mărturie personală despre cum am fost arsenist și cum m-am lăsat de acest fenomen, în urma unor întâmplări legate direct de o mistică înșelătoare asociată. Fenomenul Arsenie Boca în casele credincioșilor	231
6.2	O mărturie a unui pustnic.....	238
6.3	Mărturia pr. Anițulesei Gheorghe	241
6.4	Mărturia ierarhului I.P.S Antonie Plămădeală despre Arsenie Boca.....	242
II.	A doua parte a discuției. Problema politică.....	245
7.	Ce se poate decide instituțional de fapt pentru Arsenie Boca...	245
7.1	Care sunt argumentele majore ale acestei canonizări. O canonizare în adevăr sau o canonizare politică?	245
7.2	Întrebarea urgentă de răspuns legat de această canonizare.....	248
7.3	<i>Ce canonizăm, adevărul sau dorința ucenicilor? Cine îl canonizează pe Arsenie Boca, Biserica sau ucenicii acestuia? Nu există unitate de credință în această canonizarea</i>	249
7.4	Canonizarea lui Arsenie Boca este viciată.....	253
7.5	Se poate discuta de o canonizare pentru acesta? Arsenie Boca trebuie anatemizat de fapt.....	262
7.6	S-a încercat deja de 5 ori să fie canonizat Arsenie Boca, și de fiecare dată ierarhia s-a opus	271
III.	A treia parte a discuției. Destinul Bisericii Ortodoxe Române prin A. Boca	275
8.	Ce se va întâmpla cu Biserica Ortodoxă Română dacă Arsenie Boca este canonizat?	275

9. O rugămintă către Patriarhul Daniel, pentru oprirea canonizării și refacerea analizei de canonizare pentru A. Boca..... 295

Bibliografie297

PROBLEMA TEOLOGICĂ

1. STRUCTURA ANALIZEI PENTRU FENOMENUL ARSENIE BOCA. CELE DOUĂ PLANURI ALE DISCUȚIEI

Ce trebuie să facem în această discuție este să vedem dacă putem ajunge la o concluzie cu privire la legitimitatea acțiunilor sale din Biserică. Cei doi Boca, pentru că au fost doi, un Boca aparent al luminii și un Boca al neascultării, al ocultismului și înșelării, care e dominantă și unde se determină semnul cu care înmulțim toată această experiență? Înmulțim experiența cu plus sau cu minus?

O mare întrebare de pus astăzi este: cum analizăm fenomenul Arsenie Boca? Patriarhia Română propune o listă limitată de analiză, incompletă, propunând și o canonizare¹. Ce trebuie să facem pentru A. Boca nu este doar să parcurgem această listă parțială de verificare, ci să găsim o variantă mai comprehensivă de analiză, pentru a completa analiza propusă de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Problema în cazul Arsenie Boca este analiza incompletă făcută de Sinod, analiză care refuză câteva argumente mari în această discuție. Ce trebuie făcut aici este să așezăm un cadru corect pentru discuție în primul rând, pentru a nu pierde din analiză nicio perspectivă, și apoi să putem potența un dialog constructiv pe fiecare dintre aceste puncte. Pentru că sensul final este să ajungem la claritate pe acest punct, nu doar să înfierăm o experiență care ne convine

¹ <https://basilica.ro/comunicat-punct-de-vedere-canonizari-recente-ale-sfantului-sinod-al-bisericii-ortodoxe-romane/>.

mai mult sau mai puțin. Până la urmă sensul acestei discuții este ca toate părțile să fie ascultate, și nu doar partea proarsenistă, așa cum pare să se întâmple în procesul de canonizare, făcut se pare de către o singură parte, proces care nu poate fi părtinitor, care nu poate asigura de fapt imparțialitatea acestui lucru.

Lista de verificare adusă de Patriarhia Română este următoarea:

1. „Viața sa curată și sfântă;
2. Mărturisirea dreptei credințe până la sfârșitul vieții;
3. Aspru nevoitor, împodobit cu multe virtuți;
4. Dragostea și spiritul de jertfă manifestat față de cei aflați în nevoie;
5. Mărturisitor al lui Hristos în temnițele comuniste;
6. A dobândit de la Dumnezeu darul facerii de minuni;
7. S-a bucurat de o cinstire constantă din partea credincioșilor.”

În acest volum voi încerca să refac această analiză dintr-o altă perspectivă, care să ne aducă o imagine de ansamblu asupra fenomenului Arsenie Boca, imagine care să poată conduce corect la niște concluzii pe subiect. Analiza pe care o voi face va fi structurată ținând cont întâi de discuția despre înșelare, ce este de condamnat și opritor de la continuarea discuției despre canonizare – și în mare are aceeași structură de analiză și argumentare folosită de părintele Paulin Lecca (cum am menționat într-un alt capitol). La fel, obiectivul unei astfel de analize este unul clar, de a determina pe cât posibil, dacă este vorba de înșelare sau de o experiență autentică ortodoxă. Sunt câteva chei de control a experienței înșelătoare, care nu trebuiau să apară în această discuție. Și acestea trebuiau verificate întâi, nicidecum trecut într-o zonă a unui emoțional, a unui bine făcut altora, de minuni și profeții.

În cazul lui Arsenie Boca cuvântul, afirmația și acuzația de „înșelare” apare egal de mult împreună cu afirmația de „sfânt”. Este un punct foarte important, că întreaga discuție se produce într-o antiteză, între adevăr și întuneric, între sfințenie și înșelare, între Dumnezeu și diavol. Iar acest cuvânt nu apare de la oricine, apare de la o generație întreagă de duhovnici și mari teologi, de la ierarhi, care l-au cunoscut pe Arsenie Boca, devenind un argument cantitativ pe care trebuie să îl considerăm în discuție. Și trebuie să facem o trecere în revistă a tuturor punctelor discuției, a tuturor argumentelor care trebuiesc dezbătute pentru a putea decide ceva legat de Arsenie Boca.

Consider că analiza Patriarhiei Române nu poate fi completă dacă are doar această structură de organizare propusă de aceasta anterior, nu are suficient de multe date și informații în acest format și nu are o structură de argumentare viabilă. Nu validează deplin fenomenul Arsenie Boca. Și punctul cel mai important al analizei e pierdut, validarea misticii lui Boca, validarea comuniunii și informației primite de acesta în descoperiri. La fel, nu este făcută o analiză a contra-argumentului Bisericii și nici al fenomenului de masă împotriva lui Arsenie Boca, prezent egal în Biserică, alături de cel instituțional al entuziasmului pentru acesta. Nu este susținută argumentarea în jurul punctului central și argumentului masiv care susține întreaga canonizare, legitimitatea experienței Boca, validarea înșelării sau nu a acestuia.

Cuvântul înșelare apare de mult prea multe ori în această discuție, în fiecare frază în care apare și cuvântul Arsenie Boca, pentru a nu fi luată în considerare o discuție serioasă pe acesta. Astăzi cuvântul înșelare pare să nu mai aibă efect în discuție, instituția devenind imună la auzul acestuia. Din punct de vedere duhovnicesc există un risc mare al înșelării în această situație, pentru că un argument cantitativ instituțional, în care ce se vorbește despre evlavia

unei anumite mase de credincioși, trebuie considerat egal și pentru duhovnicii Bisericii, în care o masă mare de duhovnici folosește cuvântul înșelare aici. Adică o argumentare cantitativă folosită de instituție pentru credincioși e cu mult mai importantă când e invalidată de duhovnicii Bisericii. Atunci când cel puțin jumătate din duhovnicii Bisericii pronunță cuvântul înșelare, trebuie să oprim ce facem și să discutăm de ce apare această discuție.

Astăzi există două părți în Biserică, care fiecare încearcă să tragă de un taler al cântarului acestei discuții, forțând fiecare capăt de informație și de autoritate ierarhică sau instituțională posibilă, pentru a reuși în demersul de argumentare susținut. Sperăm că totuși adevărul va triumfa în acest caz. Cum atacă diavolul întreaga Biserică? Sau prin dogmă, sau prin relativismul și sincretismul Ecu-menismului, sau prin înșelarea ierarhiei și a întregii Biserici, ori prin diferiți „îngeri de lumină”. Astăzi acești îngeri de lumină care tot apar din diferite părți au nevoie de cu mult mai multă acrivie decât entuziasm.

Despre Arsenie Boca sunt două dimensiuni ale discuției, cea pozitivă, pentru că există lucruri bune întâmplate, dar și una negativă, neorânduiești, sminteli, ieșiri greșite, abateri, neascultarea sistematică, dar și acuzațiile de înșelătorie, ocultism, erezie. Ce auzi despre Arsenie Boca este că se spune că învăța, profetea, făcea minuni. Arsenie Boca a făcut, a ajutat, sunt lucruri bune de menționat. Bine, și? Asta nu înseamnă că e de la Dumnezeu. Diavolul cu astfel de amăgeli te înșală, întâi îți arată binele, te învață să fii moral, îți arată naivități (doar de asta sectarii sunt model de „moralitate”, impecabili moral, dar hula lor ajunge până la cer), și apoi te învață erezie, pentru a te lepăda de Dumnezeu și pentru a te închina lui. Crede cineva că o să înșele diavolul Biserica făcând rău? O să se deghizeze în mari sfinți, dar în spatele acestora va fi înșelare și pierderea Biserici. Cam acesta este cazul Arsenie Boca. Cum cred ortodocșii că va

arăta o înșelare în Biserică într-un astfel de caz, diferit de ce e la Arsenie Boca? În numele cui s-au făcut toate acestea, în numele înșelării sau în numele lui Dumnezeu?

Marea problemă a canonizării lui Boca este acest al doilea plan al discuției, al ocultismului, plan consistent, continuu, care însoțește în permanență discuția, plan care nu trebuia să apară în nicio formă și nicidecum în volumul adus istoric. Și aici întrebarea principală este: în numele cui s-au făcut toate aceste lucruri și minuni (minunății)? Instituția preferă să ignore acest plan, nu are experiență în ocultism, și discuția e într-un fel purtată în două argumente mari, *volum de entuziasm* contra *artefacte-indicii de înșelare*, insuficient dezvoltate.

Pentru Arsenie Boca apar în istorie, simultan, două dosare, unul care pare să fie făcut popular, de credincioși care văd numai lumini, și unul făcut de mari duhovnici, al înșelării. Pentru că se vede că în istorie arhimandritul Paulin Lecca a făcut deja un fel de dosar și istorisire paralelă a fenomenului Boca, aducând o mărturie relevantă legată de acest al doilea dosar și plan al discuției, nefiind singurul care a scris în acest al doilea dosar al discuției. Și dosarul actual instituțional respinge dosarul duhovnicilor generației contemporane lui Boca, pe motiv că autoritatea instituțională poate discreționar să decidă orice, fără consultare.

Dosarul indiciilor de ocultism, neascultare, înșelare și erezie nu este încă substanțiat complet, și instituția doar preferă varianta optimistă și populară a discuției, ignorând acest dosar, care însă e cu mult mai important decât primul. Primul lucru în discuție era să ne asigurăm că dosarul analizei înșelării este corect făcut, și nu doar dosarul minunilor. Pentru că dosarul înșelării înmulțește cu plus sau cu minus toată experiența. De departe este cel mai important punct de discutat, și nu de forțat instituțional, cum se aude astăzi că se

pune presiune pe preoții care iau poziții, care discută subiectul și care sunt șicanați instituțional.

Discuția despre A. Boca nu pare să aibă nicio șansă de corectitudine astăzi în Biserică, pentru că Sinodul actual refuză o discuție onestă, refuză să deschidă discuția, și doar comunică aceea că vom fi notificați undeva, cândva, despre ce s-a putut instituțional face pe o analiză în care istoric a fost implicată întreaga Biserică. Diavolul și înșelarea nu se văd doar instituțional, și nu sunt doar apanajul unui Sinod, cum iluzoriu se propune azi. Diavolul lucrează în toată Biserica înșelarea, din ce știm.

Dacă citim din cine este compusă comisia care l-a propus spre canonizare, vedem în primul rând pe ucenicul istoric al lui Arsenie Boca, ÎPS Laurențiu Streza, Mitropolitul Ardealului, președintele comisiei pentru canonizare: „Luni, 31 octombrie 2016, la Mănăstirea Prislop, sub *președinția Înaltpreasfințitului Părinte Laurențiu, Mitropolitul Ardealului*, s-au desfășurat lucrările Comisiei speciale teologice mitropolitane, în vederea întocmirii dosarului pentru propunerea de canonizare a părintelui Arsenie Boca, ne-a precizat Adrian Nicolae Petcu, membru în comisia de canonizare.”²

Găsim componentele discuției menționate pe scurt în articol³:

1. „Primul referat a fost prezentat de părintele profesor Mircea Păcurariu, intitulat Părintele Arsenie Boca de la mănăstirile Sâmbăta de Sus și Prislop.”
2. „De asemenea, în cadrul ședinței a fost propusă alcătuirea unei cronologii a activității părintelui Arsenie,

² <https://basilica.ro/manastirea-prislop-intrunirea-comisiei-de-canonizare-a-pa-rintelui-arsenie-boca/>.

³ <https://basilica.ro/manastirea-prislop-intrunirea-comisiei-de-canonizare-a-pa-rintelui-arsenie-boca/>.

precum și stabilirea exactă a surselor autentice referitoare la viața și activitatea părintelui Arsenie.”

3. „Pentru o mai bună documentare au fost efectuate cercetări și în arhiva Arhiepiscopiei Aradului, analizând dosarul de corespondență dintre Episcopia Aradului și Mănăstirea Prislop. [...] În urma cercetărilor s-ar urmări activitatea pastoral-misionară și de apărare a dreptei credințe a părintelui Arsenie Boca.”
4. „În cea de-a treia parte a referatului, a fost analizată lucrarea Cărarea Împărăției, autorul argumentând ortodoxia învățaturii părintelui Arsenie care reiese cu putere din această lucrare, urmând a întocmi un referat sinteză cuprinzând argumentele care pot fi folosite în vederea propunerii de canonizare, care vor fi incluse în studiul document.”
5. „Părintele profesor Simion Todoran a prezentat referatul întocmit, în cuprinsul căruia a analizat șapte scrieri despre Părintele Arsenie. *Accentul referatului a fost pus pe minunile atribuite părintelui Arsenie.*”
6. „*Preasfințitul Părinte Daniil* a prezentat referatul în care analizează trei scrieri, respectiv volumul album Biserica de la Drăgănescu – Capela Sixtină a Ortodoxiei românești, Părintele Arsenie Omul îmbrăcat în haină de in și Îngerul cu cădelnița de aur, Arhanghelul de la Prislop.” La fel, se vede prezența Patriarhului Daniel, un alt susținător al acestei canonizări.

În finalul discuției, se menționează firav analizarea unei poziții critice:

7. „La rândul său, părintele profesor Vasile Vlad a prezentat referatul întocmit, în cuprinsul căruia a analizat memoriul *Andreei Neacșu*, lector la Universitatea de Arhitectură din București, adresat Preafericitului Părinte Patriarh în care face anumite mențiuni critice la adresa părintelui Arsenie, asemănându-l cu Inochentie de Balta, aducând și argumentând ca neîntemeiate și tendențioase acuzele la adresa părintelui.”

În mare, discuția despre Arsenie Boca a comisiei de canonizare a fost organizată și fundamentată doar pe lucrările proarseniste, menționate în articol:

„Membrii Comisiei au categorisit literatura legată de Părintele Arsenie astfel:

- Lucrări autentice ale Părintelui Arsenie: *Cărarea Împărăției*, *Cuvinte Vii*, manuscrisele autentice publicate în cartea *Omul îmbrăcat în haină de in și Îngerul cu cădelnița de aur*, albumul *Biserica de la Drăgănescu – Capela Sixtină a Ortodoxiei românești*.
- Mărturii și documente despre viața și activitatea părintelui Arsenie din dosarele securității, regăsite în cărțile tipărite la Editura Agnos, respectiv *Părintele Arsenie Boca în Arhivele Securității*, vol. I (Sâmbăta de Sus, 1943-1949), Sibiu, Editura Agnos, 2013, 298 p. cu anexe foto; vol. II (Prislop, 1950-1959), Sibiu, Editura Agnos, 2014, 703 p, cu foto, editori Florian Bichir, Romeo Petrașciuc și Raluca Todorel.
- Cărți de evlavie la adresa Părintelui Arsenie.”

Acum trebuie să vedem și cine este președintele comisiei sinodale de canonizare a sfinților români:

„Mitropolitul Ardealului, ÎPS Laurențiu Streza, președintele Comisiei sinodale de canonizare a sfinților români, a declarat joi seara că *părintele Arsenie Boca va fi canonizat când vrea acesta și Dumnezeu*. Prelatul, care l-a cunoscut pe duhovnic, a vorbit despre calitățile acestuia [...] ÎPS Laurențiu Streza a explicat că se adună în continuare dovezi ale minunilor înfăptuite de părintele Arsenie Boca [...] Mitropolitul Ardealului spune că l-a cunoscut personal pe părintele Arsenie Boca, a primit sfaturi de la el și este convins că acesta era *un om al lui Dumnezeu, o mare personalitate, acest părinte duhovnicesc care a lăsat urme adânci în viața spirituală a credincioșilor din întreaga țară, nu numai din Ardeal, dar mai ales din Ardeal.*”⁴

[Notă: în alte părți ale țării Arsenie Boca este mult contestat, și situația este cu totul opusă față de entuziasmul din Ardeal, drama legată de acest eveniment din alte zone nefiind deloc luată în considerare în această discuție].

Primul punct al acestei liste de canonizare trebuia să fie planul cel mai sensibil al discuției, discuția despre înșelarea lui Arsenie Boca, despre activitatea ocultistă care i se impută. Am încercat în această scurtă lucrare să punctez de ce acest punct al discuției despre planul ocultist și despre înșelarea lui Arsenie Boca este cel mai important în discuție, și anulează deplin demersul Sinodului și analiza Comisiei sinodale. Din nefericire, observ în abordarea comisiei de canonizare problema începerii analizei de la capătul greșit. Capitolele următoare încearcă să aducă lumină asupra acestui punct, asupra a semnelor cu care înmulțim experiența Arsenie Boca.

⁴ <https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/social/cand-va-fi-canonizat-arsenia-boca-presedintele-comisiei-de-canonizare-a-sfintilor-era-un-om-al-lui-dumnezeu-1750239>.

2. BISERICA ȘI OCULTISMUL. CONTEXTUL OCULTIST AL TIMPULUI. ȘTIE DE FAPT BISERICA SĂ ANALIZEZE UN FENOMEN ATÂT DE COMPLEX?

Instituția nu are astăzi experiență în zona de ocultism acoperită de discuția despre Arsenie Boca. Și se vede asta în lipsa de referințe bibliografice specifice din documentele de analiză care tot mai apar pe ici și pe colo. Ocultismul este un fenomen relativ nou, al secolelor XIX și XX, și Biserica s-a confruntat marginal cu acesta. Iar comisia de canonizare nici măcar nu are idee despre unde trebuie să caute acest subiect, fiind într-o realitate optimistă și pozitivă a discuției. Asta se vede în lipsa de referințe bibliografice a discuției. Și de aici rezultă o respingere a ideii de ocultism la A. Boca, din ignoranță și superficialitate. Și aici punctul major care trebuie explicat mai bine este cum Arsenie Boca a fost de fapt un mare maestru al ocultismului, cum rar se vor întâlni în istorie. Volumul încearcă să acopere veriga lipsă în discuție, că A. Boca a fost un ocultist și un mare maestru, un venerabil al ocultismului.

Problema de față este că Biserica nu este familiarizată cu discuția despre ocultism și hipnoză. Biserica nu a avut un eveniment de confruntare major cu ocultismul până acum. Ocultismul este ceva nou și pentru Biserică, și A. Boca pare să fie prima confruntare în care Biserica să găsească resurse intern să respingă acest fenomen, să îl înțeleagă mai bine și să învețe cum să se apere de așa ceva. Biserica e de fapt total nepregătită pentru așa ceva – și asta se vede din lipsa de analiză coerentă pe subiect. Pentru că aici ai nevoie de suficientă teorie, de o cazuistică, să înțelegi fenomenul, să înțelegi ce e hipnoza, să ai acces la o bibliografie, să poți lega teologic totul. Și A. Boca e de fapt prima analiza largă a Bisericii pentru ocultism, analiză care pare să fie eșuată instituțional.